

което принудено отъ нуждата се изселва отъ планината въ полето; гдето носи родните си форми на градежа и ги възстановява въ къщите си, които строи въ новото полско селище.*.) Съ течение на времето, обаче става бавно изменение и нагаждане на това жилище къмъ тукашните условия и така се създава единъ сръденъ преходенъ типъ между двата типа къщи. По другъ пътъ планинската къща се пренася отъ майсторите, планинци, които работейки въ полето възстановяватъ тута планинската къща отъ тяхните планини. (Габровците въ Ямболско и Добруджа, Брациловци въ долината на Марица, Трънчаните въ Софийските полски села и пр.)

Често пъти изселващите се къмъ полето планинци продаватъ имотите си и сградите въ тяхъ. Тези къщи се закупватъ отъ полски жители, които ги развалятъ и пренасятъ частите имъ въ полето, гдето живеятъ и тута наново ги построяватъ. Това е своеобразно пренасяне на сградата отъ едно село въ друго, понекога раздалечени съ много километри. Такива типични случаи на често се срещатъ въ селата на Тетевенския балканъ, отъ гдето се закупватъ къщите и се свалятъ въ полето.

*.) Особено характерно е това за полските села въ бълослатинско гдъто съ населени преселници отъ тетевенския балканъ. Тука ясно личи влиянието на планинската къща въ вътрешния детайл (огнището обр. 128) и въ разпределението на пространствата.